

Allegaarde eller Alalestager, men han vil være forhindret i overhoved at udøve noget som helst Alaleffiseri, selv om den vedkommende Eier slet ikke bruger sin Ret og aldrig har gjort det. Dette er aabenbart for Meget, og det forekommer mig derfor, at der burde træffes en Bestemmelse i Retning af at gjøre en forfat Udøvelse af Eieendomsretten eller Monopolet afhængig af, at dette Monopol i det Mindste i den senere Tid havde været benyttet og benyttet saaledes, som det fremdeles fordredes benyttet.

Spørgsmaalet om de enkelte Redskaber, der skulle bruges, skal jeg ikke gaa ind paa; jeg har i saa Henseende indrømmet, at Indskrænkninger være nødvendige; men jeg har ligeledes tilladt mig at udtale, at jeg tror, at Indskrænkningen navnlig under de nuværende Tidsforhold gaar for vidt, og jeg skal gjentage, at de strenge Forbud ere aldeles utilstrækkelig begrundede. At der i det Hele i Kommissionens Betænkning ganske vist findes tydelige Spor af, at det er praktiske Mænd, der have havt med Sagen at gjøre, og at de have sat sig i Forbindelse med andre praktiske Mænd, med Fiskere, indrømmer jeg; men der findes hverken tilstrækkelige statistiske Oplysninger om eller nogen sikker videnskabelig Begrundelse af Resultaterne i Betænkningen. Den foregaaende ærede Taler har tilstrækkelig oplyst dette, og jeg behøver derfor ikke at komme nærmere ind derpaa; jeg skal kun sige, at det forekommer mig at være klart godtgjort af den ærede foregaaende Taler, og at det maa være klart for Enhver, der læser Kommissionens Betænkning igjennem, at forinden man skal kunne gaa til de strenge Forbud, der findes i Lovforslaget, maa der staffles langt fyldigere Oplysninger end dem, der ere staffede tilveie af Kommissionen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fjordfiskeriet i de øvrige Fjorde maa jeg endnu gjøre en Bemærkning. Jeg glemte før, at der i § 39 omtales Vedtagter, som skulle danne Rettehoven for, hvorledes Fiskeriet skal udøves i Fjordene. Disse Vedtagter skulle ifølge Lovforslaget affattes dels af den overordnede Kommunalbestyrelse paa Landet, Amtsrådet, og dels af Byrådet i Byerne, eller rettere de skulle udgaa fra Indenrigsministeriet efter at dette har indhentet Raadenes Erklæring og benyttet deres Hjælp, saa vidt det findes passende. Kommissionen var gaaet i en anden Retning, idet den havde foreslaaet, at disse Raad selv skulde affatte og udfærdige Vedtagterne, og at Ministeren kun skulde have en kontrolerende Virksomhed, idet han skulde sørge for, at Vedtagterne ikke kom i Strid med Loven, altsaa skulde være en Slags Vogter for Loven. Nu gjøres der i Motiverne til Lovforslaget opmærksom paa, at den fete Forandring for en Del er begrundet i det forskellige Standpunkt, som Regjeringen og Kommissionen indtage til Spørgsmaalet om Fiskeriet i Fjordene, idet Regjeringen ikke vil gaa ind paa, at Beboerne blive eneberegtigede til Fiskeriet, me-

dens Kommissionen netop meget stærkt har hævdet Nødvendigheden deraf. Det forekommer mig, at hverken Regjeringen eller Kommissionen har været ganske heldig med Hensyn til at angive Maaden, hvorpaa disse Regulativer skulle tilveiebringes — Kommissionen noget mere end Regjeringen — idet det forekommer mig, at der aldeles ikke er taget Hensyn til, at disse Raad, som her skulle tages med, ikke ere sagkyndige. Regjeringen kan naturligvis, saaledes som den ogsaa har fremhævet i Motiverne, benytte sine Sagkyndige til at rette disse Regulativer; men selve de Raad, som i Følge Lovforslaget have en Ret til at blive hørte og til at medvirke til Regulativernes Affattelse, ere aldeles usagkyndige, hvortil kommer, at de i Følge deres Sammensætning slet ikke ere Repræsentanter for de Interesser, der røre sig i den sikkende Befolkning ved Fjordene. Denne Befolkning vil aldeles ikke have nogen Garanti for at se sine Interesser varetagne gjennem en Amtsraadsbeslutning. Derfor forekommer det mig, at der med Hensyn til Tilveiebringelsen af disse Regulativer bør staffles en anden Medvirkning end den, her er foreslaaet. Kun at overlade Sagen til Amtsraadene og Byraadene, tror jeg, vilde være ikke blot fuldstændig øksesløst, men ogsaa ligefrem skabeligt, fordi man derved vilde overdrage Arbejdet til Raad, der ere usagkyndige og repræsentere andre Interesser end de, der her er Tale om.

Jeg skal ikke nærmere komme ind paa Lovforslagets Detailler i dette Dieblit, thi det tror jeg ikke vil fremme Sagen. Det har kun været min Hensigt i korte Træk at antyde, hvad der efter min Mening var Mangelen ved det foreliggende Lovforslag, idet jeg forøvrigt erkjender, at saavel dette Lovforslag som Kommissionens Betænkning i Mangt og Meget har truffet det Rigtige; men der er væsentlige Punkter, hvor der vistnok maa foretages gennemgribende Forandringer og gennemgribende Rettelser, og disse Forandringer kræve efter min Mening en meget nøjagtig og omhyggelig Undersøgelse og navnlig bedre Oplysninger end de, der foreligge. Særlig heri har der for mig ligget en Grund til ikke ved denne første Behandling at udtale mig med større Bestemthed om Enkelthederne. Det er jo muligt, at man i flere Punkter kan forandre sin Anskuelse, naar man faar de Oplysninger, som efter min Mening ikke ere fuldstændig til Stede. Det er jo muligt, at saadanne fuldstændigere Oplysninger findes i Ministeriet, og mulig er det jo, at den Protokol, som omtales i Motiverne, er saa righoldig, at man deraf kan udbringe tilstrækkelige Oplysninger, skjøndt jeg vistnok stærkt betvivler det.

Alberg: Det nærværende Lovforslag om Fiskeriet i Danmark har en virkelig stor Betydning for en meget stor Del af Landets Borgere